

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ καὶ ΛΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΕΙC ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(Τελεῖται συνήθως Μ.Πέμπτη πρωΐ)**

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ως ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

’Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

’Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ

ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,

ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὡστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο οὐλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετά ἀπό κάθε αἵτηση]

Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει
οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἄχος πά Δι Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε
ει σα ακουσον μου ει σα κουσον μου Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακουσον
μου προ σχες τη φω νη της δε η η σε ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κουσον
μου Κυ ρι ε ε
Κα τευ θυν θη τωη προ οσευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου ε παρσις τω
ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου
σον μου Κυ ρι ε ε
Ἐ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυριε Κυριε τις υποστησεται
 ο τιπαρα σοι οι λασμος εστιν
 Συντρεχει λοι ποντο συνε δριον των
 ιαιου δαι αι ων ι νατον Δη μι ουρ
 γον και κτιστην των απα α αντων Πι λα τω
 πα α αρα α δω ω ω ση ω των α α
 α νο ο ο μω ων ω τω ω ω ων α α
 α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με νον
 κριναι ζω ων τα ας και νε εκρους ει εις κρι ι σι
 ιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι
 ω με νο ο ον τα πα α θη προς πα θος

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἡ ΛΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι N Κυ ρι
 ε μα κρο ο θυ υ με με γα σου το ε λε ε
M ο ος δο ο ο ξα α α α σοι
Δ Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου χ ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον
M Δ Συν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
B M Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ
 γον και κτιστην των α α πα α αν των M Πι λα τω
+ πα α α ρα α δω ω ω ση 6 ω των α α

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

————— ^M α νο ο ο μω ων ω τω ω ω ων α α
 ————— ^M α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με νον
 ————— κρι ναι ζω ων τα ας και νε εκρους ει εις κρι ι σι
 ————— ^M ιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι
 ————— ^B ω με νο ο ον τα πα α θη προς πα θος
 ————— ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι
 ————— ε μα κρο ο θυ υ με με γα σου το ε λε ε
 ————— ^M ο ος δο ο ο ξα α α α σοι

 ————— ^A Η πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 ————— ^A κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 ————— σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ι Δ ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ
 ρι ε ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω την
 χει ει ρα εν τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α
 σου ου ε ξε τει νεν α νο μω ω ως τας
 χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι
 α και ο του μυ ρου λο γι σα με
 νος τι μην Σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι
 ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους
 πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε
 σπο ο την κα τε φι λη σε δο ο λι ι ως εις
 το προ δου ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις

χο ρου δε A πο στο o ο λωων ρι i φει εις
 και τα τρι α κον τα ρι i ψας αρ γυ u u
 ρι a Σου την τρι η με ε ρον A να στα
 σι i ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η
 σο o ον η η η η μας
 O τι πα ρα τω Ku ρι ω το ε λε
 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις και
 αυ τος λυ τρωσε ται τον I σρα ηλ εκ πα
 σων των α νο μι ω ω ων αυ του
 I ου δας o προ δο της δο λι ος ων
 δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω

τη η ρα Ku υ υ ρι ι ι ov τον
 Δε σποτηντων α α πα α αντων ως δουλον πε
 πρα κε τοις πα α α ρα νο ο ο μοις και
 ως προβατον ε πι ι σφα α γη η η ην ου
 ου τως η κολουου ου ου θει ο α μνος
 ο του Θε ου ο γι ο ο ο ος του Πα α
 τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε
 λε ε ε ε ος
 Η i νει τε τον Ku ρι ον παν τα τα
 ε θηνη ε παι νε σα τε Α υ τον παν τε ες οι
 λα α οι

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δ Ι ου δας ο δου λος και δο λι ος ο
 μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο
 φι ι λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος
 εκ των ερ γων α α α πε φα αν θη η
 κο λου θει γαρ τω δι ι ι δα σκα α λω και
 καθ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ ο
 ο δο σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε α αυ
 τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
 κερ δη η σω τα συ να χθε εν τα χρη η μα α
 τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα
 θη η ναι και τον Ι ι η σου ου ουν

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

δο ο λω κρα α τη θη η η η ναι α πε δω
 κε ε ε εν α σπασμον πα ρε ε δω ω κε το
 ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον ε
 πι σφα α γη η η ην ου ου τος η κο λου ου
 ου ου θει ο μο νος εν σπλα αγ χνος και φι
 ι λα α ανθρωω ω ω πος

Ω τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
 να

Ων ε κη ρυ ξεν Α μνο ον Η η η σα

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε
 κου ου ου σι ι ι ι ον και τον νωτονδι
 δωσιν ει ει εις μαστιι γας τας σι α γο
 ο να ας εις ρα πι ι ισμαα α α τα
 το δε προσωω πονουκ α πε εστραα φη
 α πο αι αι σχυν νης ε εμπτυσμαα α α
 των θα να τω δε α σχηηη μοο νι κα
 α α α τα δι κα α α ζε ε ε ται πα αν
 ταο α να μαρτηη τος ε κου σι ι ω
 ως κα τα δε ε ε χε ε ε ε ται ι να πασι
 δω ρησηη ται την εκ νε κρωων Α α να α

ασταα α α σι ι ι ν M Γ Δ

Δόξα... Και' νῦν... Ἡχος πλ. β'

π ε ε θοοοξα Πα α τρι ι ι ι και γι
 υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
 π Καιαι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α
 μην π

π Π ε νη η η μα ε ε χιδ νων α λη
 θω ω ω ως ο ο Ι ου ου ου δας φα
 γον των το μα αν να ε ε εν τη η η ε ε ρη
 η η μω Π και γογ γι ζον των κα τα α α

α + του ου τρο φε ε ε ε ως ε τι γαρ
 της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα α
 τι ι ι αυ των [♂] κα τε λαλουντου Θε ου
 ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και
 ου τος ο ο ο δυ υ υσ σε βης [♂] τον ου ρα
 νι ον α αρ τον εν τω στο ο μα α α
 τι ι ι βα αστα α α ζων [♂] κα τα του Σω ω τη
 η η ρο ος [♂] την προ δο σι ι α α αν ειρ γα
 α α σα α α α το ω γνω ω μη η ης
 α α α κο ο ρε ε ε στου [♂] και αι αι το ολ μης
 α α παν θρω ω ω ω που τον τρε ε

φο ο ον τα α α ε ε πω ω ω λει και
 ον ε φι λει Δε σποο ο ο την πα ρα δι
 δου ου ου εις θα α α να α α α τον ον τως
 ε κει νων υι ος ο ο πα ρα α α
 νο ο ο ο μος και συν αυ τοις την α πω λει
 αν ε ε εκληρω ω ω σα α α α το αλ
 λα ρυσαι αι Κυ υ ρι ι ε τοι αυ της α
 παν θρω πι ας τα ας ψυ χα α ας η
 η η η μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι
 α α α νει ει ει κα α α στο ο ο ο
 ος

Εἰσοδος.
Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάρκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ δόκοσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας !

Προκείμενον Ἦχος α'
Ψαλμὸς ρολθ'(139)

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΘ', 10-19)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἴμάτια αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων. Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὅρος,

καὶ θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ ἀφάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει, οὐχ ἀφεται αὐτοῦ χείρ, ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὁταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἔκεινοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἴματια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ. Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ' φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἥχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος· Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸν ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὃσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἵσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἔλαλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον Ἱχος βαρὺς ψαλμὸς νη'
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ Θεός.
Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἔργαζομένων τὴν
ἀνομίαν.

Ίωβ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΛΗ', 1-21 ΜΒ', 1-5)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ
νεφῶν. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν,
συνέχων δὲ ρήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται
κρύπτειν; Ζῶσαι, ὕσπερ ἀνήρ, τήν δόσφύν σου,
ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς
ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δὲ μοι,
εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς,
εἰ οἶδας; ἢ τὶς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;
ἐπί, τίνος οἵ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τὶς δὲ
ἔστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ὅτε
ἐγενήθησαν ἄστρα, ἥνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ
πάντες Ἀγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν
πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς
ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν,
ὅμιχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ
ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ

αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ’ ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωΐνόν, ἔωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβών πηλόν, ἐπλασας ζῷον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε, ἐπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὔρος τῆς ὑπὸ οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δὲ μοι, πόση τίς ἔστι; ποίᾳ δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἴδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει. Οἴδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. Τίς γὰρ ἔστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ρημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἂν οὐκ ἥδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἂν οὐκ ἐπιστάμην. Ἀκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ

με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὡτός, ἥκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμός μου, ἔώρακέ σε.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ν' 4-11)**

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωΐ πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὡτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὡτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ράπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ως στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τὶς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα, καὶ τὶς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τὶς κακώσει με; Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ως ἴματιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ως σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τὶς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε

ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε, δι’ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ὁ Διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ α' Χορός: **Κ**ύριε ἐλέησον.

ὁ Ιερεύς: “**Ο**τι ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

τὸ Τρισάγιον

εἴτα τὸν Ἀπόστολον

Προκείμενον Ἡχος βαρὺς

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἰνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. ΙΑ', 23-32)

Ἄδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδοτο, ἐλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ωσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἣ καινὴ διαθήκη

ἔστιν ἐν τῷ ἐμῷ αἷματι. τοῦτο ποιεῖτε, Ὁσάκις ἀν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἀν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἀν ἔλθῃ. Ὡστε, ὅς ἀν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἡ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἀνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ο γάρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἴκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ύπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἄλληλούϊα Ἦχος πλ. β'

Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. **Ο**ἱ ἐχθροί μου εἴπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. **Ο** ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Εὐαγγέλιον

Κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἐօρτῃ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἴδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἥδυνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ

εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἶς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετε μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὔκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἤτοί μασαν τὸ πάσχα. Ὁφίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἐαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἥρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὃς ἦν

διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἴδας ἅρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἃ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε, ἀλλ’ οὐχὶ πάντες. ἥδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ

ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμφαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. . καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι εἶς ἔξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο λέγειν αὐτῷ ἔκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ράββι; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἔξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸς πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ

βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἔξηλθον εἰς τὸ δρός τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κὰν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὅμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἔως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἥρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε ὅδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ

λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω
ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ
θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ'
οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν. καὶ γενόμενος ἐν
ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ
ἴδρως αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἷματος
καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ
εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ
Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἴσχύσατε μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων·
Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς
πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γάρ αὐτῶν οἱ
ὄφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς
ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν
αὐτὸν λόγον εἰπών. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! Ιδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας

άμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἴδοὺ ἥγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἴδοὺ Ἰουδαῖς εἶς τῶν δώδεκα ἥλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· “Ον ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὑθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἴδοὺ εἶς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ωτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἡ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὕρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ως ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν

με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἤκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὅστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτὸν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἴπας· πλὴν

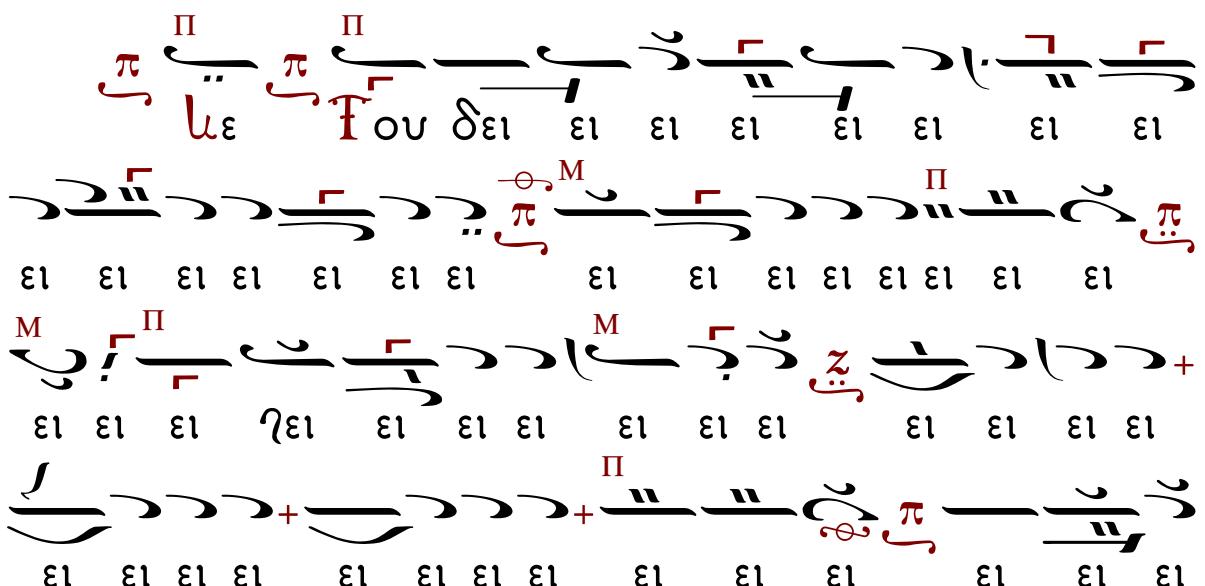
λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴματια αὐτοῦ
λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων; ἵδε νῦν ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν
αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ
ἐρράπισαν 68 λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν,
Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ο δὲ Πέτρος ἔξω
ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία
παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησοῦ
τοῦ Γαλιλαίου. ο δὲ ἤρονήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν
πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἔξελθόντα δὲ
αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ
λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἤρονήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι
Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ
προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ·
Ἄληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ· καὶ γάρ ἡ λαλιά
σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρεξατο καταθεματίζειν
καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ

Πέτρος τοῦ ὁρήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὸν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἔξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἥγεμόνι.

ὁ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄντὶ Χερουβικοῦ
δ α' χορὸς
τὸ παρὸν Τροπάριον
Ἄχος πλ. β'

Ἄχος πλ. πα

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ει ει ει γει ει ει ει ει π του ου δει
 ει ει ει ει πνου ου σου ου του μυ υ υ
 υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι
 κου ου ση η η η η η η η η η η η η
 ιη η η η η η ση η η η με ε
 ρο ο ον γι ε ε ε ε γι ε Θε ε
 ου ου ου ου ου ου ου ου κοι νω
 νο ο ο ον με πα α α ρα α α λα α βε ε ε
 ου ου μη η γα α αρ τοις ε εχ θροι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 τοις ε εχ θροι οις σου ου ου ου ου ου ου

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Το μυ στη η η η η η ρι ι ι ι
 ον ει
 πω ω ω ου φι ι ι ληη μα
 α σοι οι δω ω ω ιω ω ω ω ω χωω ω
 σοι δω ω ω ω ω σω ω κα θα α περ
 ο Ι ου ου ου ου ου ου δα ας

Μ. Εϊσοδος... (συνεχίζει πάλιν ό α' χορός)

ήλ λω ως ο λη στης ο μο λο
 γω ω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι οι
 μηηηηη σθηηη τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ ρι
 ι ε ε ε οταν ε ε ελ θη ης εν τη Βα

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ καὶ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

— σι λει ει ει ει ει α σου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Ἄχος παῖς Πα

π Κυριε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε λε ε ε ε η η σον π
 π Κυριε ε λε ε η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π

π Κυριε ε λε ε η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π

π Κυριε ε λε ε η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π

π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π

π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π
 π Κυριε ε ε ε λεη η η σον π

π Παρασχου Κυριε π
 π Παρασχου Κυριε π

χ
Πα ρα σχουου Ku ρι ι ε

χ
Πα ρα α σχουKu υ ρι ε

χ
Πα ρα α σχοθυ Ku υ υ ρι ι ι ε

Πα ρα α α ασχουου Ku ρι ι ι ι ε

π
Coi oioioioi Ku ρι ι ε

π
Και τω πνευματι ι ι ι σου ou ou ou

π
Ϊ γα πη σωω σε Ku υ ρι ε η η

η η ι ι σχυ υ υς μου Ku ρι ος στε ρε

ω μα α α α μου ou Ϊ και κα τα φυ γη η

η η μου ou Ϊ και ρυ υ υ υ υ υ στηης

μου ou ou ou

χ

χ

ε

ε

π

π

η

η

π

π ḥ τε ε ρα γι υι ον και α γι ον
 π νε ε ε ευ μα τρι α δα ο μο ου ου
 σι ι ον και αι α α χω ω ρι ι στο ο ο
 ον

Το Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
δρατῶν τε πάντων καὶ ὀράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δμοούσιον
τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

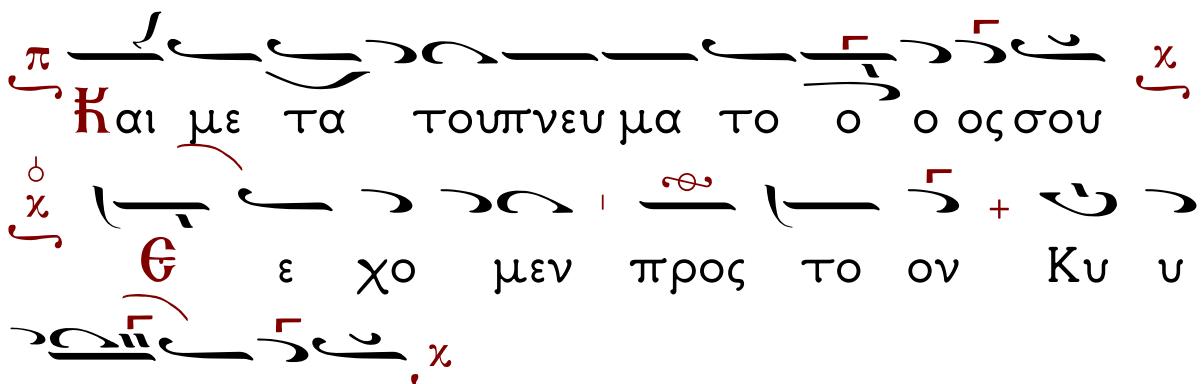
Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμήν.

π ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι
αν αι αι νε ε σε ε ωω ω ω ως π

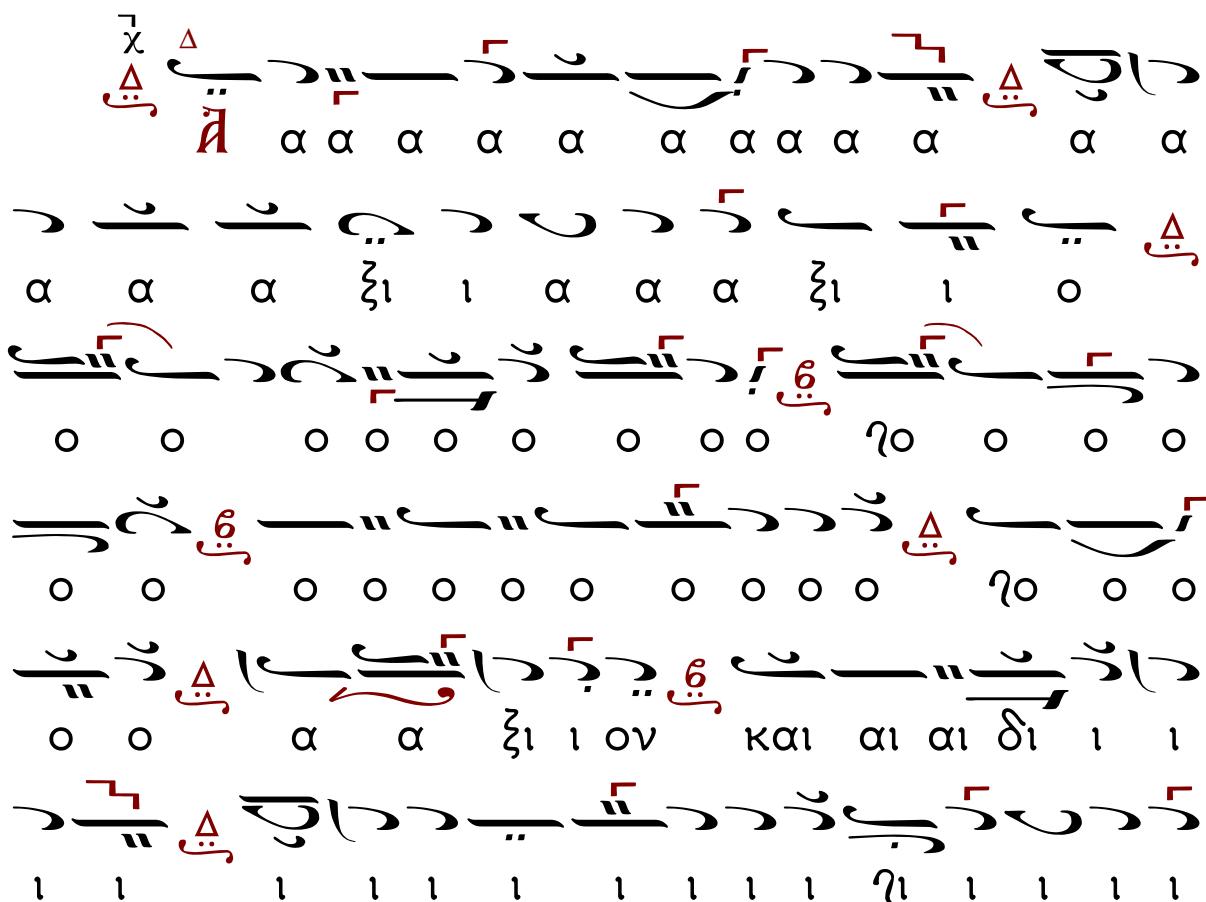
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ καὶ λειτ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

π
 καὶ με τα τουπνευμα το ο ο οισου
 ε χο μεν προς το ον Κυ υ
 ρι ι ι ον

Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδη.

Άπὸ χειρόγραφο τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Ἐκατονταπυλιανῆς Πάρου.

Ἄχος Β' Δι

 Ἄ α α α α α α α α α α α
 α α α ξι ι α α α ξι ι ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 και αι αι δι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ЕСПЕРИОС МЕГАЛΗС ПЕМПΤΗС κ. ЛЕИТ. М. ВАСИЛЕВОУ

καὶ δι ι καὶ αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ον Δ γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ι λι ι ο ος Σαβ βα α ω ω
ω ω ω ω ω πλη η η η η η η ρη η
η η λη ης ο ο ου ου ου ου ου λου ου ου
ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος καὶ αι αι αι αι αι αι η η η
η καὶ αι η γη η η η η η η η η η η

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

η η τη η η η η η η η η η η η
 η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο
 ο ξη η η η γη της δο ο ο ο ο ο
 ο ο ξη η η σου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σα α να α α α α α α α α
 α α α α α ε ε ε ε ε ε εν τοι οι οι
 οι οι λει οι οις υ υ υ εν τοι οις υ
 ψιι ι ι ι ι ι ι στοι οις ευ λο γη
 η με ε ε ε ε ε νο ο ος ο
 ε ερ χο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 ε λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ο ο μα α α α λα α τι Κυ ρι ι ι
 ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ω σα
 να ο ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε
 ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οις υ υ εν
 τοι οις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι
 οι οις

6

α μη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η
 η η α α α α μη η η η η η η η η

ב

٦

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ου ου λου ου
 + ιου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι οι οι
 ε ε ε ε λε ε ε ευ χα α α α α
 Ια α α α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου μεν
 Κυ ρι ι ε ε και δε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο δε ο με ε θα α α α α α
 α α α σου ο ο Θε ο ο ο ος η
 η η μω ω ω ω ω ω ω ω ων

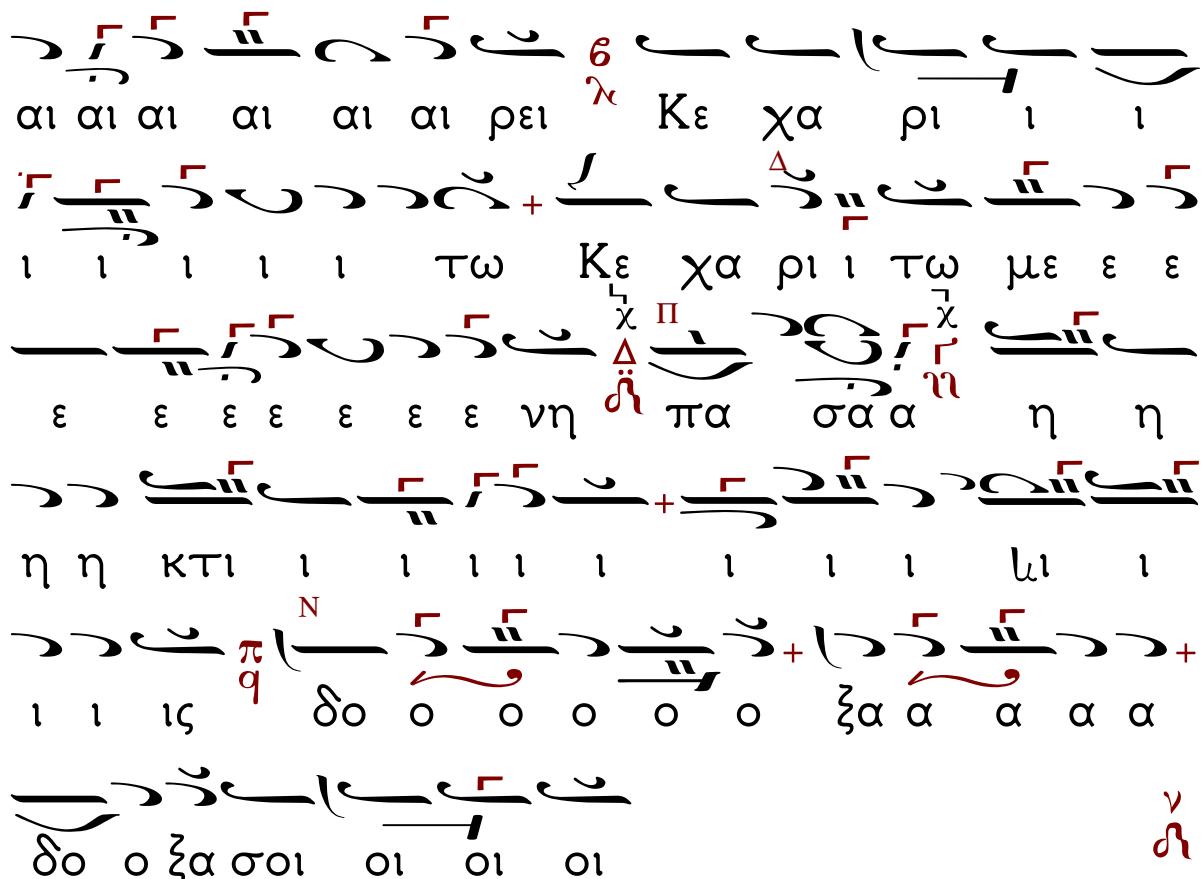
ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ

Ὕπατος πάδι Νη^ξ

Η^N Ε πι Σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι
 αι ρει^B Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε
 ε^N ε νη η^P πα α α α α α σα^π
 η η η κτι ι ι ι σις^Δ Αγ γε ε λωων
 το ο συ υ υ στη η η μα^P και αν θρω
 πω ω ω ων το γε ε ε νο ος^Δ η γι
 α σμε ε ε ε νε να α α ε ε^Δ και πα
 ρα α δεισε λο γι ι ι κε ε^Δ παρ θε
 νι κο ον καυ χη η η μα^P εξ ης Θε ος
 ε ε ε ε σαρ κω ω ω θη η^Δ και παι δι

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

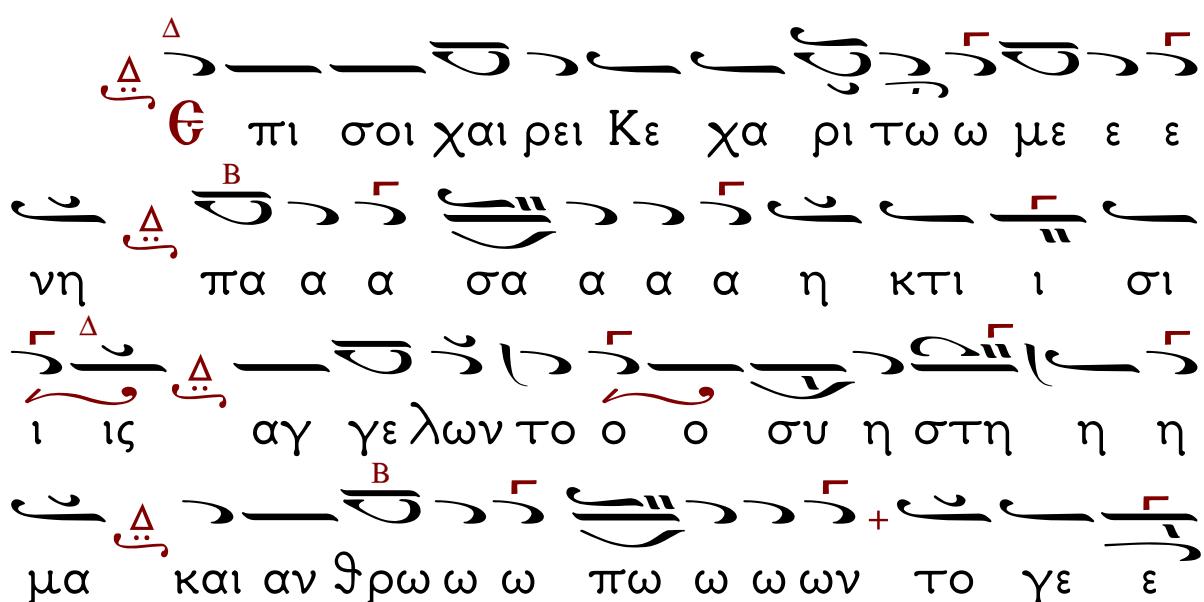
ι ον γε ε ε γοο ο ο νε ^Δ ο προ
 αι αι ω ω ω ω νωωων ^Π υ πα α αρ
 χω ων Θε ο ο ο ο ος ^N η η η η μω
 ω ω ων ^γ δι
 δ ^N ^Π Τη ην γαρ ση η η η μη η η η
 η η η η η τραν θρο ο ο ο νο ον
 ε ε ε ποι οι η η σε ^π ^q δι και την σην
 γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ραν ^N ^Π πλα
 τυ τε ε ε ρα α α α αν ου ρα νω ω
 ωων α α α πειρ γα α α α α α σα α
 α α πειρ γα ασα το ^γ δι ε πι σοι χαι αι αι

 αι αι αι αι αι αι ρει ⁶_λ Κε χα ρι ι ι
 τω ^Δ Κε χα ρι ι τω με ε ε
 ε ε ε ε ε ε νη ^π_δ πα σα α η η
 η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^N δο ^π_q δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 δο ο ξα σοι οι οι οι

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ

Ἐχος Δι

^Δ πι σοι χαιρει Κε χα ρι τω ω με ε ε
^B νη πα α α σα α α α η κτι ι σι
^Δ αγ γε λων το ο ο συ η στη η η
^B μα και αν θρω ω ω πω ω ω ων το γε ε

ЕСПЕРИОС МЕГАЛΗС ПЕМПΤΗС κ. ЛЕИТ. М. ВАСИЛЕВОУ

ε ε νος η γι α σμε ε ε ε ε νε να α
ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε λο
γι ι κε παρ θε νι κο ο ο ο ον καυ
χη η η μα ζη εξη ης Θε ος ε σα αρκω ω ω
θη και παι δι ι ο ο ον γε ε ε γο
ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα α α αρχων
Θε ο ο ο ος η η η η μω ω ω
ων

תְּהִנֵּן γα αρ ση η η η η η μη η η η
η η η η η η η η η η η η τρα α α α α
α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θρο ο ο ο

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ο ο ο ο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι
 οι οι η η η θρο ο ο νο ον ε ε ποι οι οι
 η η σε ε και αι τη ην ση η η η η η
 η η η η η η ην γα α στε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε και αι αι την ση η η ην γα
 στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α
 α α α α α α πλα α τυ υ τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε πλα α τυ τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε πλα τυ υ τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρα α α α α α α α α αν
 ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ου

ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α πει
 ειργα α α σαα το ο ε ε πι ι σοι οι
 οι οι οι χαι αι
 αι αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε
 ε Κε ε ε χα α α α α ρι ι ι τω
 με ε ε ε ε Κε χα ρι τω με ε ε ε
 ε ε ε νη η πα α α σα η κτισις δο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α δο
 ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι

Eἰς ἥχον πλ. α' ἐναρμόνιο.

Ἅγιος πατέρας

πΠᾶ ἔχει ε + ε λέ ησον πΠᾶ

πᾶκτον + ἡ σον

πᾶτερα εἰς τὸν λεγησον

π Διατάξεως πληροφορίας επικοινωνίας

πᾶλιν τοῖς οὐρανοῖς ἀνθετός εἰναι τοῖς πάντας

καὶ τωπνευματι ἡσθιεῖσθαι πάντας

π ΑΓΟΙ ΟΙΟΙΟΙ ΟΙ Κυρι ε π "Ετερον.

π Δ C o i K u β i ε π Δ ε ε ε ε ε π Δ

πᾶντας

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἄλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

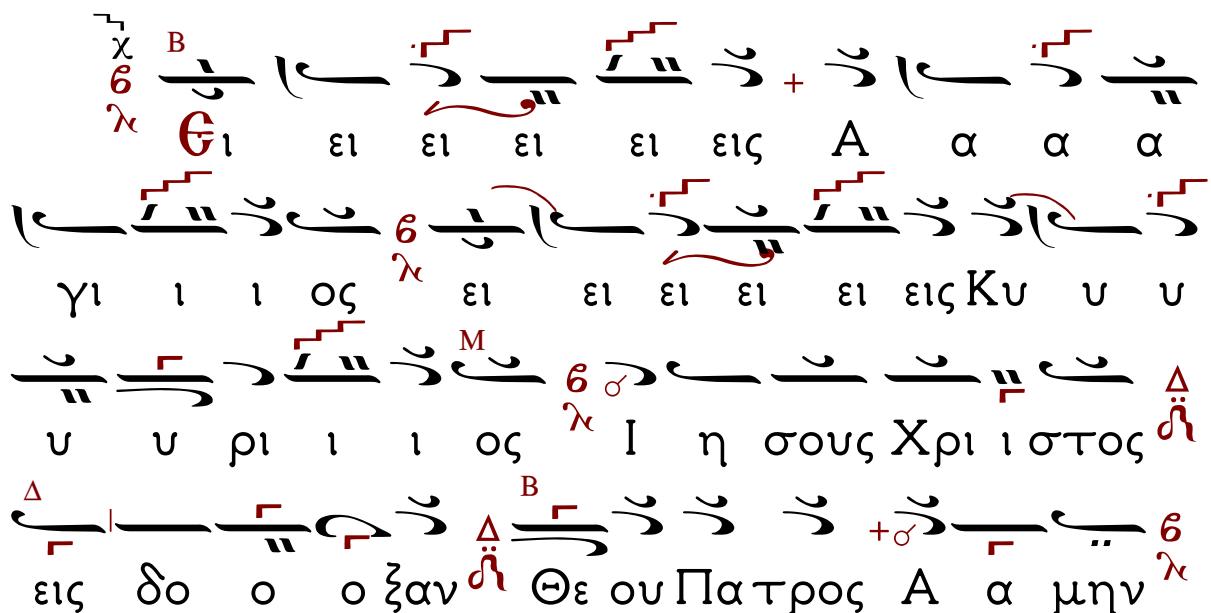
ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕχος π. Ἡ Πατέρας Εναρμόνιος

π π ει εις α γι ος π ει ει εις κυ υ
ρι ι ι ος ι η σους χριστος π εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην π

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ και ΔΕΙΤ. Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὕπαρχος ἡ τός

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἄχιχος πάρα παρόπορος
 χωρησον ο Θεος εος τα παραπτωμα ματα τα Ημων τα εκουου σιιι ατα εν γνωωσι ει και τα εν αγνοι οι οι οι οι οι οι ατα α εν νυκτι και ε ε εν ηη με ε ε ε ρα πατα κα τα νουν και δι α ανοι οι αν πα αν τα η μιν συγχω ωρησον ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α α αν θρωω ω ω πο ο ο ος

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος πᾶς Πα

π ^π χρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χ το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ^π ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ^χ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ^π ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ^π και κα τε ευ θυ υ υ υ
 νο ον ^π τα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο λωω ω ωνσου πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η η τρος και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἄχος Δι

Του Δει πνου σου του μυ στι κου ση
 με ρον γι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε
 ου μη γαρτοις εχθροις σου το μυστηριον
 ει ει πω ου φι λη μασοι δωσω κα θα
 περ ο Ι ου ου ου δας αλλως ο ληστης

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ο μο λο γω ω σοι μνησθη τιμου Κυ ρι
 ε ο ταν ελθης εν τη Βασι λει ει ει α
 σου ου ου

Ἄντι τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ...

Ὕχος Δι

Του Δει πνου σου του μυ στι κου ση
 με ρον γι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε
 ου μη γαρ τοις εχθροις σου το μυ στη ρι ον
 ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα
 περ ο Ι ου ου ου δας αλλως ο λη στης
 ο μο λο γω ω σοι μνησθη τιμου Κυ ρι
 ε ο ταν ελθης εν τη Βασι λει ει ει α

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ λέγεται Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Γ
σου + ου ου Δ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἄχιος Δι

μην α μην α μην εἰς α φε σιν
 α μαρ τι ων και εἰς ζω ην αι ω ω
 νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μηνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

6

Δ

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων,
ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων,
ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Λντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοί Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Γίω καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον (γ') Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἔγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ιερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ Ὀνομα...

Ἄχος Δι

Α μην Ἐ η το ο νο μα Κυ ρι
 ou ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ou ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

‘Ο Ιερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός. Κύριε ἐλέησον.

‘Ο Ιερεύς: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι
ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦθείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,
πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

‘Αμήν.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

‘Ο χορός. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Πάτερ
Ἄγιε εὐλόγησον.

‘Ο δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν
ἀρίστην τήν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῖψαι
τούς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ
καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ
ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτού
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς,
ώς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' Εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, δ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

‘Η καταγραφὴ & η Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλπη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.
μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου.

www.melodos.com